

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 8. septembrī*

Lieta C-288/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 28. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 6. jūlijā, tiesvedībā

AB

pret

Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], K. Šimans [*K. Schiemann*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents) un M. Ilešičs [*M. Ilešič*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Austrijas valdības vārdā — H. Dosi [*H. Dossi*], pārstāvis,

- Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un K. Jurgensena-Mersjē [*C. Jurgensen-Mercier*], pārstāvji,

- Portugāles valdības vārdā — L. Fernandišs [*L. Fernandes*] un M. Meskita Palja [*M. Mesquita Palha*], pārstāvji,

- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — H. Krēmers [*H. Krämer*] un K. Lādenburgers [*C. Ladenburger*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 28. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prejudiciālā nolēmuma lūgums ir par to, kā interpretēt 13. un 16. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās, kas sākotnēji bija

pievienots Līgumam par vienotas Eiropas Kopienu Padomes un vienotas Eiropas Kopienu Komisijas izveidi un pēc tam, atbilstoši Amsterdamas līgumam — EKL (turpmāk tekstā — “Protokols”).

- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar prāvu starp *AB* — Eiropas Komisijas pārstāvniecībā Vīnē strādājošu vietējo darbinieku — un *Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk* (kompetentā Austrijas nodokļu iestāde, turpmāk tekstā — “*Finanzamt*”) par *AB* pienākumu maksāt valsts ienākuma nodokli.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesiskais regulējums

- 3 Saskaņā ar 28. panta 1. punktu Līgumā par vienotas Eiropas Kopienu Padomes un vienotas Eiropas Kopienu Komisijas izveidi un, pēc Amsterdamas līguma spēkā stāšanās — EKL 291. pantu dalībvalstīs Kopienai ir visas privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga, lai veiktu tās uzdevumus, ievērojot Protokolā noteiktos nosacījumus.
- 4 Saskaņā ar Protokola 13. pantu:

“Kopienų ierēdņi un pārējie darbinieki maksā Kopienām nodokļus no algām un citas atlīdzības, ko tiem maksā Kopiena, saskaņā ar nosacījumiem un procedūru, ko pēc Komisijas priekšlikuma nosaka Padome.

Viņi ir atbrīvoti no valstu nodokļiem no algām un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Kopiena.”

5 Protokola 16. pants paredz:

“Padome pēc Komisijas priekšlikuma un, apspriedusies ar citām attiecīgajām iestādēm, nosaka to Kopienu ierēdņu un pārējo darbinieku kategorijas, uz kurām pilnībā vai daļēji attiecas 12. pants, 13. panta 2. daļa un 14. pants.

Šādās kategorijās iekļautu ierēdņu un pārējo darbinieku vārdus, amata pakāpes un adreses periodiski dara zināmus dalībvalstu valdībām.”

6 Protokola 18. panta pirmajā daļā ir paskaidrots, ka privilēģijas, imunitāti un atvieglojumus Kopienu ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piešķir vienīgi Kopienu interesēs.

7 Pamatojoties uz Protokola 16. pantu, tika pieņemta Padomes 1969. gada 25. marta regula (*Euratom*, EOTK, EEK) Nr. 549/69, ar ko nosaka Eiropas Kopienu ierēdņu un citu darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas Protokola 12. pants, 13. panta otrā daļa un 14. pants (OV L 74, 1. lpp.). Saskaņā ar šīs regulas 2. pantu:

“Protokola par privilēģijām un imunitāti Kopienās 13. panta otrās daļas noteikumus piemēro šādām kategorijām:

- a) personām, uz ko attiecas Kopienų Civildienesta noteikumi vai Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, ieskaitot tās personas, kuras saņem atvaļināšanās gadījumam darba interesēs paredzētu kompensāciju, izņemot vietējo personālu.

[..]”

- 8 2. un 3. pants Padomes 1968. gada 29. februāra regulā Nr. 259/68 (EEK, *Euratom*, EOTK), ar ko pieņem Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus, Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ievieš īpašus pasākumus, kas uz laiku attiecināmi uz Eiropas Kopienų Komisijas ierēdņiem (OV L 56, 1. lpp.), kādi tie bija spēkā līdz 2004. gada 30. aprīlim, noteica attiecīgi Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus (turpmāk tekstā — “Civildienesta noteikumi”) un Eiropas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (turpmāk tekstā — “PDNK”).
- 9 Saskaņā ar PDNK 1. pantu tā attiecas uz darbiniekiem, kurus Kopienų pieņēmušas darbā saskaņā ar līgumu. Šādi darbinieki ir pagaidu darbinieki, palīgdarbinieki, vietējie darbinieki vai īpašie padomdevēji.
- 10 PDNK 4. panta redakcija ir šāda:

“Šajā nodarbināšanas kārtībā “vietējie darbinieki” ir darbinieki, kuri saskaņā ar vietējo praksi ir pieņemti darbā manuālu vai dienesta pienākumu izpildei un kuri ir iecelti amatā, kas nav iekļauts katras iestādes budžeta iedaļai pievienotajā amatu sarakstā, un kuru atalgojumu izmaksā no kopējām apropriācijām, kas šim nolūkam

paredzētas šajā budžeta iedaļā. Izņēmuma kārtā par vietējiem darbiniekiem var uzskatīt arī darbiniekus, kas pieņemti darbā atbildīgu pienākumu veikšanai Eiropas Kopienų Komisijas preses un informācijas birojos.

Darba vietās ārpus Kopienų valstīm darbiniekus, kas pieņemti darbā pienākumu veikšanai, kas nav minēti pirmajā daļā un kurus dienesta interesēs nevar uzdot veikt ierēdnim vai citam 1. pantā minētajam darbiniekam, var uzskatīt par vietējiem darbiniekiem.”

11 PDNK 79. pants nosaka:

“Saskaņā ar šīs sadaļas noteikumiem vietējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, jo īpaši:

a) viņu darbā pieņemšanas veidu un viņu darba līgumu izbeigšanu,

b) atvaļinājumu un

c) atalgojumu,

katra iestāde nosaka saskaņā ar šiem noteikumiem un praksi vietā, kurā tie veic savus pienākumus.”

12 PDNK 80. pants attiecībā uz sociālo nodrošinājumu noteic, ka iestāde atbild par darba devēja veicamo sociālās nodrošināšanas iemaksu daļu atbilstoši pašreizējiem noteikumiem vietā, kur darbiniekam jāveic savi pienākumi.

13 PDNK 81. pants paredz:

“1. Visus strīdus starp kādu no iestādēm un dalībvalstīs nodarbinātiem vietējiem darbiniekiem iesniedz kompetentai tiesai saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir spēkā tajā vietā, kurā attiecīgais darbinieks veic savus pienākumus.

2. Visus strīdus starp kādu no iestādēm un trešās valstīs nodarbinātiem vietējiem darbiniekiem iesniedz šķīrējinstīcijai saskaņā ar nosacījumiem, kas iekļauti darba līguma šķīrējklauzulā.”

14 Visbeidzot, saskaņā ar EKL 236. pantu, “ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko paredz Civildienesta noteikumi vai Nodarbināšanas kārtība, Tiesas jurisdikcijā ir visas domstarpības starp Kopienu un tās darbiniekiem”.

Valsts nodokļu tiesiskais regulējums un prakse

15 *Bundesabgabenordnung* (Federālais nodokļu kodekss) paredz, ka nodokļu iestādei ir tiesības izlemt nodokļu jautājumus, balstoties uz faktu patieso saturu, nevis uz formālu to kvalifikāciju. Šī kodeksa 21. panta 1. punkts paredz, ka, izvērtējot nodokļu tiesību jautājumus, noteicošais ir ekonomiskais viedoklis, t.i., faktu patiesais ekonomiskais saturs, nevis to ārējās iezīmes.

- 16 Saskaņā ar *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā tiesa administratīvajā un nodokļu jomā) pastāvīgo praksi nodokļu iestādei ir tiesības kvalificēt darba līgumu neatkarīgi, balstoties uz tā patieso saturu.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 17 No lietas materiāliem izriet, ka Vācijas pilsonis *AB* — prasītājs pamata lietā — ir nodarbināts Komisijā kā vietējais darbinieks kopš 1982. gada. Viņš savu darbu uzsāka Komisijas pastāvīgajā pārstāvniecībā starptautiskajās organizācijās Ženēvā (Šveice). 1987. gadā viņš tika pārcelts uz Komisijas delegāciju Vīnē un, kopš Austrijas Republikas pievienošanās Kopienām 1995. gada 1. janvārī, viņš strādāja Komisijas pārstāvniecībā Vīnē. Pamatojoties uz 1994. gada 1. jūlija darba līgumu, kas stājās spēkā 1994. gada 1. maijā, *AB* tika nodarbināts kā vietējais darbinieks uz nenoteiktu laiku, lai veiktu projektu, plānošanas un kontroles pienākumus preses atašeja amatā šajā pašā Komisijas delegācijā un vēlāk pārstāvniecībā Vīnē, un tika iecelts I grupas 35. līmenī.
- 18 Saskaņā ar iesniedzējtiesas norādīto no 1995. gada janvāra līdz 1998. gada martam prasītājs pamata lietā veica pienākumus, kas pārsniedza PDNK 4. panta pirmajā daļā paredzēto pienākumu apjomu vietējiem darbiniekiem, kuriem nevarēja uzticēt veikt pienākumus, kuri attiecas uz I un II grupu, kas atbilstu Civildienesta noteikumos paredzētajām A un B kategorijām. Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka ar 1997. gada 4. jūlija papildu līgumu ieinteresētās personas darba līgums ar tās piekrišanu tika grozīts un šī persona tika iecelta III grupas 35. līmenī, kas atbilst Civildienesta noteikumos paredzētajai C kategorijai.

- 19 Līdz 1994. gada beigām ieinteresētā persona netika aplikta ar valsts ienākuma nodokli, jo saskaņā ar Austrijas tiesību normām tā ieņēma amatu “privileģētā iestādē”. Jautājums attiecas uz laika periodu kopš Austrijas Republikas pievienošanās Kopienām 1995. gada 1. janvārī. 2000. gada 5. maijā *Finanzamt* nosūtīja paziņojumu [AB] par aplikšanu ar nodokli par 1995.–1998. gadu, kā arī paziņojumu par ienākuma nodokļa iemaksu par 2000. gadu. Attiecīgā persona apstrīdēja šos paziņojumus *Unabhängiger Finanzsenat* (Neatkarīgā Nodokļu palāta), norādot, ka tās faktiski un patiesi izpildītās funkcijas neatbilda ar Kopienų regulējumu vietējiem darbiniekiem piešķirtajām funkcijām.
- 20 Lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu paskaidrots, ka prasītājs pamata lietā norāda — ievērojot tā izpildītos pienākumus, tam būtu bijis jābūt nodarbinātam nevis kā vietējam darbiniekam, bet gan kā pagaidu darbiniekam vai palīgdarbiniekam attiecīgi PDNK 8.–50.a un 51.–78. panta nozīmē, un ka uz to attiecas Protokola 13. panta noteikumi, kas atbrīvo no valstu nodokļiem algas un citas atlīdzības, ko maksā Kopienas. Tādējādi, ņemot vērā *Bundesabgabenordnung* un *Verwaltungsgerichtshof* tiesu praksi, *Finanzamt* vajadzēja izvērtēt ieinteresētās personas patiesi izpildīto pienākumu būtību un neaplikt to ar valsts ienākuma nodokli, jo minētie pienākumi atbilda tādiem pienākumiem, kuru izpilde piekrīt Civildienesta noteikumos noteiktajai A kategorijai un ko parasti veic pagaidu darbinieki vai palīgdarbinieki, kurus aplik ar Kopienų nodokli.
- 21 *Finanzamt* uzskata, ka savu darbinieku nodarbināšanas kārtība ir jānoregulē attiecīgajai Kopienų iestādei. Šādu nostāju aizstāvēja arī *Unabhängiger Finanzsenat*, kas uzskatīja, ka darbinieka nodarbināšanas kārtību nosaka vienīgi attiecīgais darba līgums. Tādējādi prasītājs sava darba līgumā likumīgumu varēja pārbaudīt vai arī tam tas bija jāpārbauda Tiesā.
- 22 Uzskatot, ka iepriekš norādītās *Verwaltungsgerichtshof* prakses rezultātā ieinteresētā persona varēja pilnīgi izvairīties no aplikšanas ar nodokli kā valsts, tā Kopienų

līmenī, *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

- “1) Vai Protokola [...] 13. panta pirmā daļa nepieļauj algu un citas atlīdzības, ko Kopienas maksā saviem ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, aplikšanu ar nodokli dalībvalstīs tikai tādā gadījumā, ja Eiropas Kopienas īsteno savas tiesības šos ienākumus aplikēt ar nodokli?”
- 2) Vai Protokola [...] 16. panta otrā daļa nepieļauj algu un citas atlīdzības, ko Kopienas maksā saviem ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, aplikšanu ar nodokli dalībvalstīs tikai tādā gadījumā, ja šie ierēdņi vai pārējie darbinieki ir minēti paziņojumā šī panta izpratnē, un vai paziņojums, kas nosūtīts, pamatojoties uz šo pantu, automātiski piešķir tiesības dalībvalstu nodokļu iestādēm īstenot valsts tiesības aplikēt ar nodokli ierēdņus un pārējos darbiniekus, kas nav minēti šajā paziņojumā, un tādējādi visus tos darbiniekus, kurus Eiropas Kopienas uzskata par vietējiem darbiniekiem?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

23 Tā kā abi uzdotie jautājumi ir savstarpēji cieši saistīti, tie jāizvērtē kopā.

24 Šie jautājumi — tos ietverot iepriekš izklāstītajā juridiskajā un faktiskajā kontekstā — atklāj, ka iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Protokola 13. un 16. panta piemērošanas

nolūkā Kopienu iestādes lēmumam, ar ko tiek definēts kāda tā darbinieka statuss un noteikta tā nodarbināšanas kārtība, ir saistošs raksturs attiecībā pret valsts administratīvajām un tiesu iestādēm tādā mērā, ka šīs iestādes nevar veikt šādu darba attiecību autonomu kvalifikāciju.

- 25 Civildienesta noteikumu un PDNK 11. pants tādā versijā, kas bija spēkā gan pirms, gan pēc 2004. gada 1. maija, kad spēkā stājās jaunie Civildienesta noteikumi, paredzēja, ka ierēdnis vai darbinieks veic savus pienākumus un darbojas “vienpusīgi tikai Kopienu interesēs; ierēdnis nepieprasa, kā arī nepieņem norādes no jebkuras valdības, iestādes, organizācijas vai personas, kura nedarbojas iestādē”.
- 26 Civildienesta noteikumu 2. pants un PDNK 6. pants to versijās, kas bija piemērojamas gan pirms, gan pēc 2004. gada 1. maija papildus nostiprināja Kopienu iestāžu funkcionālās autonomijas principu attiecībā uz to ierēdņu un citu darbinieku izvēli, paredzot, ka katra iestāde nosaka, kurš tajā īsteno pilnvaras, ko iecelējinstī-tūcijai piešķir Civildienesta noteikumi, vai kam ir piešķirtas tiesības noslēgt pārējo darbinieku darba līgumus.
- 27 Šo institucionālo un funkcionālo autonomiju cita starpā garantē ar imunitātes un privilēģiju piešķiršanu, kas vajadzīga, lai veiktu Kopienu iestāžu uzdevumus, balstoties uz augstāka ranga noteikumu — proti, Protokola normu — pamata. Tie paredz, ka noteiktas ierēdņu un pārējo darbinieku kategorijas, ko pēc Komisijas priekšlikuma un, apspriedusies ar citām iestādēm, nosaka vienīgi Padome, maksā Kopienām nodokļus no algām un citas atlīdzības, ko tiem maksā Kopienas, un ka tās paralēli ir atbrīvotas no valstu nodokļiem no minētajām algām un citas atlīdzības (Protokola 13. un 16. pants).

- 28 No iepriekš izklāstītajiem principiem un tiesiskā regulējuma izriet, ka Kopienu iestādēm ir plašas izvērtēšanas pilnvaras un autonomija gan attiecībā uz ierēdņu un darbinieku darba vietu radišanu, gan ierēdņa vai darbinieka izvēli, lai aizpildītu izveidoto darba vietu, gan attiecībā uz darbiniekam saistošo darba attiecību būtību atbilstoši Civildienesta noteikumiem, PDNK noteikumiem un pieejamam budžetam.
- 29 Tāpat — kā to uzsvēris ģenerālvokāts savu secinājumu 16. punktā — vienīgi Padome saskaņā ar Protokola 16. pantu ir pilnvarota noteikt šī paša Protokola 13. pantā paredzētā nodokļu režīma *ratione personae* piemērošanas jomu.
- 30 Kopienu iestāžu autonomiju tāpat apstiprina fakts, ka saskaņā ar PDNK 79. pantu vietējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, it īpaši viņu darbā pieņemšanas veidu, nosaka katra attiecīgā iestāde. Ņemot vērā, ka jēdziens “darbā pieņemšanas veids”, kas norādīts attiecīgajā normā, ietver šo darbinieku nodarbināšanas kārtības regulējumu, apskatāmais teksts sliecas izslēgt, ka šādas kārtības noteikšanu varētu veikt citas, izņemot Kopienu iestādes.
- 31 Šādu secinājumu apstiprina Tiesas judikatūra, saskaņā ar kuru amata pakāpes piešķiršana ierēdnim vai darbiniekam var izrietēt vienīgi no attiecīgās iestādes formāla akta, nevis no valsts administratīvās vai tiesu iestādes lēmuma. Faktiski tas radītu iejaukšanos Kopienu iestādes autonomijas sfērā (1975. gada 11. marta spriedums lietā 65/74 *Porrini u.c.*, *Recueil*, 319. lpp., 15. punkts un rezolūīvās daļas 2. punkts, un 1985. gada 3. oktobra spriedums lietā 232/84 *Tordeur u.c.*, *Recueil*, 3223. lpp., 27. un 28. punkts).

- 32 Ierēdņa, pagaidu darbinieka un palīgdarbinieka nodarbināšanas kārtība, no vienas puses, un vietējā darbinieka nodarbināšanas kārtība, no otras puses, pēc to iedabas ietver fundamentālas atšķirības. Ierēdņa, pagaidu darbinieka un palīgdarbinieka darbību regulē tikai Kopienu tiesības, un strīdi, kas var izrietēt no šīm darba attiecībām, ir vienīgi Kopienu tiesas kompetencē, kurpretim vietējo darbinieku darba attiecības ir pakļautas jaukta tipa tiesiskajam regulējumam uz Kopienu un valstu [tiesību] avotu pamata, un strīdi, kas var izrietēt no šīm darba attiecībām, ir valsts tiesas kompetencē. Visbeidzot, vietējiem darbiniekiem netiek piemērots atbrīvojums no valsts nodokļiem attiecībā uz Kopienu izmaksātajām algām un citas atlīdzības.
- 33 Pagaidu darbinieka un palīgdarbinieka nodarbināšanas kārtība lielā mērā ir pielīdzināma ierēdņu nodarbināšanas kārtībai. Kā pagaidu darbinieki, tā palīgdarbinieki būtībā ir pakļauti vienām un tām pašām prasībām attiecībā uz to nodarbinātības nosacījumiem, tiem ir tās pašas tiesības un pienākumi kā tie, ko paredz ierēdņiem Civildienesta noteikumu 11.–25. punkts, viņi ir pakļauti tam pašam tiesiskajam regulējumam attiecībā uz darba ilgumu un grafiku un būtībā bauda tās pašas tiesības atvaļinājumu jomā, un, visbeidzot, tā kā to darbību nosaka viens un tas pats tiesiskais regulējums, šie darbinieki var izmantot tos pašus tiesību aizsardzības līdzekļus Kopienu tiesā.
- 34 Ņemot vērā atšķirības starp ierēdņu, pagaidu darbinieku un palīgdarbinieku nodarbināšanas kārtību, no vienas puses, un vietējā darbinieka nodarbināšanas kārtību, no otras puses, vietējā darbinieka pāreja no vietējā darbinieka darba vietas uz ierēdņa, pagaidu darbinieka vai palīgdarbinieka darba vietu atbilstoši Tiesas judikatūrai saskaņā ar likumu izbeidz iepriekšējās darba attiecības un — tieši pretēji — iepriekšējo darba pienākumu pārņemšana izveido jaunas, nevis turpina vecās darba attiecības (Tiesas 1981. gada 25. jūnija spriedums lietā 105/80 *Desmedt, Recueil*, 1701. lpp., 15. punkts un rezolutīvā daļa). Pieņemot, ka prasītāja pamata lietā darba attiecības būtu uzskatāmas par pagaidu darbinieka vai palīgdarbinieka darba attiecībām, tās būtu jākvalificē kā jaunas darba attiecības, kuras atbilstoši iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Porrini* u.c. un *Tordeur* u.c. izslēdz iespēju, ka šādas jaunas darba attiecības varētu rasties, pamatojoties uz jebkuras citas iestādes, izņemot Kopienu iestādes, akta pamata.

- 35 Tāpat "vietējā darbinieka" kvalifikāciju, ko personai piešķir Kopienu iestādes kompetentā institūcija, un attiecīgā darbinieka darba līgumā noteikto darba attiecību būtību nevar izvērtēt, balstoties uz valsts administratīvās vai tiesu iestādes autonoma novērtējuma pamata. Šādas iespējas atzišana piešķirtu valsts iestādei kompetenci iejaukties Kopienu iestāžu autonomajā sfērā un tās darbinieka darba līguma veida noteikšanā, kas radītu iejaukšanos iepriekš šī sprieduma 31. punktā norādītās judikatūras nozīmē.
- 36 Protams, ka efektīvas tiesību aizsardzības ietvaros, ko izmanto attiecīgais darbinieks, tam ir jāatļauj apstrīdēt savas nodarbināšanas kārtības kvalifikāciju saskaņā ar PDNK noteikumiem. Tomēr šādi kompetencei jāpiekrīt tikai Kopienu tiesai, ņemot vērā, ka likumības kontrole pār Kopienu iestādes kompetentās struktūrvienības lēmumu, kas attiecas uz ierēdņa vai darbinieka amata pakāpi un kas, noslēdzot atbilstošu līgumu, nosaka šī ierēdņa vai darbinieka darba attiecību saturu, nevar būt valsts tiesas kompetencē.
- 37 Valsts tiesas saskaņā ar PDNK 81. pantu ir kompetentas izspriest strīdus saistībā ar vietējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā to paredz PDNK 79. pants. Tomēr šīs tiesas nevar izvērtēt Kopienu iestāžu aktu, ar ko tiek noteikta kāda to darbinieka nodarbināšanas kārtība.
- 38 Nobeigumā jānorāda, ka ar Protokolu izveidotā regulējuma, saskaņā ar kuru Kopienu ierēdņi un citi darbinieki tiek aplikti tikai ar Kopienu nodokli tās labā, mērķis ir nostiprināt Kopienu iestāžu autonomiju un ka pārējos darbiniekus nevar ne privileģēt, ne atbrīvot no aplikšanas ar nodokli, ko paredz nodokļu likumi vietā, kurā tie veic savus pienākumus.

- 39 Ņemot vērā visus iepriekš norādītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild tā, ka, piemērojot Protokola 13. un 16. pantu, Kopienu iestādes lēmumam, ar ko tiek noteikts kāda tās darbinieka statuss un nodarbināšanas kārtība, ir saistošs raksturs attiecībā uz valstu administratīvajām un tiesu iestādēm tādā mērā, ka tās nevar veikt autonomu attiecīgo darba attiecību kvalifikāciju.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospiež:

piemērojot Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 13. un 16. pantu, Kopienu iestādes lēmumam, ar kuru nosaka kāda tās darbinieka statusu un nodarbināšanas kārtību, ir saistošs raksturs attiecībā uz valstu administratīvajām un tiesu iestādēm tādā mērā, ka tās nevar veikt autonomu attiecīgo darba attiecību kvalifikāciju.

[Paraksti]